

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Immaculada des de la seva concepció

Fa poc més d'un mes, el dilluns 4 de novembre, vaig tenir el goig de presidir la missa a l'església de Sant Pere de Terrassa amb motiu de la visita de les relíquies de Santa Bernadette, aquella jove humil i senzilla que es trobava prop de la gruta de Masabielle, a Lourdes, quan segons explica ella mateixa, se li va aparèixer una «dama vestida de blanc» el dia 11 de febrer de 1858. Aquella Senyora li va transmetre diversos missatges al llarg de les aparicions fins que a la fi es va identificar ella mateixa davant la petita Bernadette tal com ella li demanà, i el 25 de març li va dir: «Jo soc la Immaculada Concepció.»

Feia pocs anys que el Papa beat Pius IX, havia proclamat el dogma de la Immaculada Concepció, concretament el 8 de desembre de 1854 amb la butlla *Ineffabilis Deus* quan afirmava: «...declarem, proclamem i definim que la doctrina que sosté que la beatíssima Mare de Déu va ser preservada immune de tota taca de la culpa original en el primer instant de la seva concepció per singular gràcia i privilegi de Déu omnipotent, en atenció als mèrits de Crist Jesús Salvador del gènere humà, està revelada per Déu i ha de ser per tant ferma i constantment creguda per tots els fidels...». Només quatre anys després d'aquesta solemne proclamació magisterial, Bernadette va escoltar directament aquestes paraules en l'aparició de la Mare de Déu.

No es tracta només que l'Església hagi proclamat que Maria és immaculada des de la seva concepció sinó que a més Bernadette ens recorda que ella matei-

xa ho ha comunicat a l'ésser humà en un entranyable diàleg de mare a filla. Avui nosaltres ho celebrem amb tota solemnitat, com cada any, enmig del camí que ens prepara per a la celebració de l'Encarnació i Naixement del Fill de Déu. Precisament l'evangeli d'aquest dia ens relata el moment en què Déu es fa carn humana gràcies al sí de Maria a l'arcàngel Gabriel.

L'anunciació és el punt de partida del camí de fe de la Mare de Déu, preservada de la màcula original. Té lloc en un clima de pregària, de silenci i de misteri, i suposa una irrupció poderosa i impensable de Déu en la vida de Maria. L'àngel li anuncia un missatge desconcertant: la proposta d'esdevenir la mare del Messies. És la proposta de Déu, que eixampla els horitzons humans i de la història a unes dimensions infinites. Ella respon acceptant el pla de Déu, amb el seu consentiment humil i generós. En la seva resposta no hi ha cap més seguretat que la confiança en la Paraula de Déu. Ella respon amb una fe absoluta, una fe que té un paper decisiu en aquest moment únic i irrepetible de la història de la humanitat. En aquest moment Maria inicia un camí de fe i d'unió amb el seu Fill que mantindrà fins al final, que la portarà al calvari i, finalment, a rebre la gran notícia de la Resurrecció.

La Mare de Déu ens acompanya en el camí de la vida. Des del calvari, Maria ha esdevingut la mare de tots els éssers humans; la seva maternitat estableix un nou signe del gran amor que va impulsar Jesús a lliurar la seva vida per la salvació

La Immaculada de Francesc Juventeny, Catedral de Terrassa

de tots els homes. I ella exerceix aquesta missió maternal envers tots nosaltres. A través de Bernadette, aquella que és proclamada Immaculada Concepció, ens va indicar com hem de viure per ser fidels a Aquell que també a nosaltres ens ha creat i redimit: des de la conversió, la pregària, la penitència i l'atenció als més necessitats. Vet aquí el millor camí per preparar-nos per celebrar el Misteri del Naixement del Fill de Déu.

ENTREVISTA

Valors cristians en el lleure

ENRIC CROUS

L'empresari Enric Crous és el nou president del Patronat de la Fundació Pere Tarrés (FPT), del qual n'és membre des de 2011. Considera que li ha arribat el moment de retornar tot allò que ha rebut, a través d'una institució a la qual pot aportar la seva experiència «des de la visió d'haver dirigit organitzacions empresarials complexes». Com a repte, es proposa «fer créixer les activitats socials i educatives de la Fundació, per arribar al màxim nombre de beneficiaris possible».

Per què se sent proper a la Fundació?

Perquè té uns valors inspirats en la doctrina social de l'Església, per la seva tasca d'acompanyament en el creixement de la infància i de la joventut, i perquè la solidaritat que manifesta dia a dia és formidable. I també perquè he pogut constatar l'orgull que tenen tots de pertànyer a la institució, i això em fa sentir-me'n un membre més.

Per què el treball de la Fundació és necessari per a la societat actual?

Perquè en una societat cada dia més plural i més complexa, el treball de la Pere Tarrés és fonamental per donar exemple de solidaritat i de servei als més febles, i per poder transmetre al jovent els valors cristians a través de l'educació en el lleure. Gràcies a la Fundació, l'estiu passat més de 4.100 nens i nenes, i joves en situació de vulnerabilitat, van poder gaudir de casals i colònies. I tota aquesta acció social es basa en els valors de l'humanisme cristià!

Desenvolupar una tasca com aquesta l'acosta més a Déu?

Jo sempre he estat un privilegiat! He rebut molt en la meua vida. Ara em toca ser feliç tenint l'oportunitat de donar part del que he rebut als altres i d'intentar ser un modest seguidor de l'exemple del Crist, que recordo que va estar sempre al costat dels més febles, dels més necessitats, dels malalts i dels desvalguts.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Trobar-se per créixer

Són companys d'escola. La van deixar fa més de seixanta anys. La vida els portà per camins ben diversos. Alguns, pràcticament van perdre el contacte entre ells. Passaren els anys i els qui van mantenir llaços d'amistat referen relacions, cercaren els antics companys, ampliaren el grup dels que es retrobaven, recuperaren lligams i relacions entre els membres d'aquella promoció. Començaren a reunir-se i a tractar temes d'interès, sovint entorn de la fe. Ara, amb vuitanta anys fets o a punt de fer-los, mantenen encara l'amistat que es forjà a les aules... i la inquietud per dialogar, per contrastar parers, per cercar nous coneixements o aprofundir-ne d'altres. Les seves trobades comencen amb una ponència d'alguna persona coneixedora del tema que en dibuixa les característiques i l'abast. Tot seguit, s'obre un torn de paraules i s'inicia el diàleg entre els assistents.

La darrera trobada va ser fa uns setmanes. Abordaren el tema de la immortalitat cristiana. El ponent fou un sacerdot, religiós, antic professor de l'escola. Centrà la qüestió entorn de la mort i resurrecció de Jesús des dels ensenyaments de Pau: «Però, de fet, Crist ha ressuscitat d'entre els morts,

com a primícia de tots els qui han mort» (1Co 15,20). Vençuda la mort corporal, la confiança en la Paraula de Déu ens mena al convenciment que «el darrer enemic destituït serà la mort» (1Co 15,26), i que, per la resurrecció de Jesucrist, la darrera paraula serà sempre de vida, «quan aquest cos corruptible s'haurà revestit d'allò que és incorruptible i aquest cos mortal s'haurà revestit d'immortalitat, llavors es complirà allò que diu l'Escriptura: La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teua victòria? On és ara, oh mort, el teu fibló?» (1Co 15,54-55). Mentre arriba aquest moment, una invitació de Pau a ser testimonis d'aquest Amor que ens vol donar vida per sempre: «Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes i incommovibles; doneu-vos de ple a l'obra del Senyor sabent que, gràcies a ell, el vostre treball no serà inútil» (1Co 15,58).

Acabada la trobada, els antics companys retornaren al seu dia a dia. Refermada l'amistat, enfortit el sentit de pertinença a un grup, assumida la necessitat de continuar formant-se, escoltant i dialogant... amb una nova experiència del pas de Déu per les seves vides.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

María Inmaculada, el sueño de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la exhortación apostólica *Christus vivit*, el Santo Padre manifiesta a los jóvenes lo *lindo* que es encontrar el sueño que sobre cada uno de nosotros tuvieron nuestros padres, nuestros abuelos, y quizá más atrás, quien sabe, dice Francisco. I afirma que al final nos encontramos con «una bendición llena de amor». I afirma que al final nos encontramos con «el sueño primero, el sueño creador de nuestro Padre Dios, que precede y acompaña la vida de todos sus hijos» (CV194).

Y, puestos a contemplar este hilo del tiempo y de la eternidad, podemos gozar con aquel sueño primero de Dios sobre nuestra Madre Inmaculada, la Madre de su Hijo, que pensó en ella con tanto amor en la manera cómo la llenaría de gracia, haciéndola exenta de todo pecado.

En ese plan de Dios encontramos también «un sueño, un sueño llamado Jesús, sembrado por el Padre, Dios como el Padre, enviado por el Padre con la confianza de que su imagen crecerá y vivirá en cada corazón» (CV157).

Hoy nos unimos a toda la Iglesia para felicitar a María, la toda bella (*tota pulchra*). Ella siguió y vivió aquel sueño de Dios, vivió una vida hermosa, una vida joven; porque tener «el corazón tendido hacia Dios hace bella la vida».

Todos, sea cual sea nuestra edad, hoy miramos y felicitamos gozosamente a María. Y le pedimos «que nos ayude a permanecer jóvenes, diciendo un *no* al pecado, y un *sí* a vivir una vida bella, cumpliendo el sueño de Dios» (*Angelus*, 8.12.2017).

Lectures de la missa diària i santoral

9. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / SI 84 / Lc 5,17-26]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev. fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dijous [Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana); beat Joan Marinò, prev. teatí.

13. ■ Divendres [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundí, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Oasca; santa Cristina (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.; beat Bonaventura de Pis-toia, prev. servita.

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA VERGE MARIA

COMENTARI

Lectura de llibre del Gènesi (Gn 3,9-15.20)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu cridà l'home i li digué: «¿On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor-Déu: «¿Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor-Déu digué a la dona: «¿Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat». El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló».

L'home donà a la seva esposa el nom d'Heva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

Salm responsorial (97)

R. *Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplan la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripcions és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom».

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

Lectura del libro del Gènesi (Gén 3,9-15.20)

Después de comer Adán del árbol, el Señor Dios lo llamó y le dijo: «¿Dónde estás?». Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí». El Señor Dios le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo?, ¿es que has comido del árbol del que te prohibí comer?». Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto y comí». El Señor Dios dijo a la mujer: «¿Qué has hecho?». La mujer respondió: «La serpiente me sedujo y comí». El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, maldita tú entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; pongo hostilidad entre ti y la mujer, entre tu descendencia y su descendencia; esta te aplastará la cabeza cuando tú la hieras en el talón».

Adán llamó a su mujer Eva, por ser la madre de todos los que viven.

Salmo responsorial (97)

R. *Cantad al Señor un cántico nuevo, porque ha hecho maravillas.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre».

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la casa de David; el nombre de la virgen era María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo». Ella se turbó grandemente ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre; reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin». Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?». El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer será llamado Hijo de Dios. También tu pariente Isabel ha concebido un hijo en su vejez, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible». María contestó: «He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra». Y el ángel se retiró.

«Déu te guard,
plena de gràcia,
el Senyor
és amb tu»**JORDI LATORRE, SDB**

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'Advent, el record de Maria, la Mare de Jesucrist, ens omple d'esperança. L'evangeli d'avui és un dels més repetits al llarg de l'any cristià. La festa de la Concepció de Maria —nou mesos abans de la festa del seu naixement, el 8 de setembre— ens invita a meditar la seva qualitat més pregona: ella és la plena de gràcia, tal com l'àngel Gabriel li revela en la seva salutació. La gràcia és l'acció de Déu en nosaltres, que ens mou i ens transforma. Maria és la plena de gràcia perquè és la plena de Déu. Les esglésies orientals la saluden com la Tota Santa.

L'àngel, en nom de Déu, li proposa de ser la mare de Jesús, el fill de David, el Fill de l'Altíssim, el Fill de Déu. I ella, vençudes les naturals reticències, es posa en mans d'aquell que la crida, i li diu: «Soc l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules» (v. 38). Allà on Eva va fallar, Maria va obeir. Així, Maria venç el pecat amb la disponibilitat de la seva vida i l'obediència a la paraula del Senyor. D'aquesta manera, el que proclama Pau en la seva carta als cristians d'Efeso troba el seu primer compliment en Maria: «ens elegí en ell, abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls» (1,4). Així Maria serà la mare del Messies esperat del poble d'Israel. I ell, Jesús, ens la donarà com a mare al peu de la creu. D'aquesta Maria esdevé el testimoni de fe, obediència, i esperança per a tots nosaltres.

En aquest temps d'Advent, Maria ens mou a renovar la nostra fe en el Senyor, que ha de tornar gloriós a judicar els vius i els morts; ens mou a acollir l'Evangelí de Jesús i a posar-lo en pràctica cada dia de la nostra vida, mentre esperem el seu adveniment; ens mou a posar la nostra esperança en les promeses de Jesucrist; ella que va esperar activament l'arribada del Messies promès al poble. D'aquesta manera, va preparar una digna estada al Fill de Déu en el seu si immaculat, i esdevingué per a tots nosaltres en «advocada de gràcia i exemple de santedat» (cf. prefaci).

Preguem i diguem avui, en aquest segon diumenge d'Advent: Maria, plena de gràcia, ompliu-nos d'esperança!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 8 de desembre, a les 12 h. Presideix la Missa a la Catedral del Sant Esperit.

Dimecres 11, a les 11 h. Presideix la Comissió Permanent de Càritas Diocesana a la seva seu a Sabadell. / **A les 18 h,** celebra la Missa de Nadal amb voluntaris i treballadors de Càritas Arxiprestal de Sabadell, a la parròquia del Sagrat Cor.

Divendres 13, a les 12 h. Presideix el Concert de Nadal de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials, a l'Auditori Municipal de Terrassa.

Dissabte 14, a les 10 h. Presideix la sessió del Consell Pastoral Diocesà a la Cúria.

Diuenge 15, a les 13.30 h. Festa de l'Hospitalitat de Lourdes de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. / **A les 18 h,** presideix el Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

a la Cúria la primera sessió del Consell Presbiteral d'aquest curs. Es va tractar principalment de les accions del Pla Pastoral.

Confirmacions a la Romànica. El diumenge 17 de novembre, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Jordi de Sabadell i confirmà 8 joves.

Presentació de Mn. Carles Milà com Administrador parroquial. El diumenge 17 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa i presentà Mn. Carles Milà com a Administrador parroquial.

caristia a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa i presentà Mn. Carles Milà com a Administrador parroquial.

Agenda

Novena de la Immaculada. Tindrà lloc els dies 6, 7 i 8 de desembre, a les 18 h, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Missa en ritu hispanomossàrab. Dia 8 de desembre a les 10 h, a l'església de Santa Maria d'Ègara, presidida per Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal. També tindrà lloc la inauguració del toc del Virolai amb les campanes després del toc de l'Angelus.

Festa de la Puríssima. És la festa patronal de la Fundació Centre Social Catòlic. A les 12 h participaran a la Missa presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

Aniversari de la Dedicació de la Catedral. Dimarts 10 de desembre, a les 20 h, Missa i lliurament de les relíquies del Beat Josep Guardiet, primer màrtir beatificat de la diòcesi. Va ser Ecònom de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa (1915-1916). Posteriorment fou Rector de Sant Pere de Rubí.

Curset de Cristiandat. Aquest Curset de Cristiandat tindrà lloc del 12 al 15 de desembre a Tiana.

Schola Cantorum. El diumenge 15 de desembre, a les 12 h, cantarà la Missa de la *Dominica Gaudete* a la Catedral.

Pessebres de Castellar del Vallès. De l'1 de desembre al 2 de febrer: dissabtes i festius, d'11.30 a 13.30 h i de 17 a 20 h. Del 23 de desembre al 3 de gener: dies feiners, de 17 a 20 h. Adreça: c/ Doctor Pujol 26, 08211 Castellar del Vallès.

Aniversari de l'ordenació episcopal

El dia 15 de desembre és l'aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Va ser ordenat Bisbe a la Catedral de Barcelona l'any 2001.

Notícies

Sessió del Consell Presbiteral. El diumenge 17 de novembre va tenir lloc

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Inmaculada desde su concepción

Hace poco más de un mes, el lunes 4 de noviembre, tuve el gozo de presidir la misa en la iglesia de Sant Pere de Terrassa con motivo de la visita de las reliquias de Santa Bernadette, aquella joven humilde y sencilla que se encontraba cerca de la gruta de Masabielle, en Lourdes, cuando según relata ella misma, se le apareció una «dama vestida de blanco» el día 11 de febrero de 1858. Aquella Señora le fue transmitiendo diversos mensajes a lo largo de las apariciones hasta que al final se identificó a ruegos de la pequeña Bernadette, y el 25 de marzo le dijo: «Yo soy la Inmaculada Concepción.»

Hacía pocos años que el Papa beato Pío IX, había proclamado el dogma de la Inmaculada Concepción, concretamente el 8 de diciembre de 1854 con la bula *Ineffabilis Deus* cuando afirmaba: «...declaramos, proclamamos y definimos que la doctrina que sostiene que la

beatísima Virgen María fue preservada inmune de toda mancha de la culpa original en el primer instante de su concepción por singular gracia y privilegio de Dios omnipotente, en atención a los méritos de Cristo Jesús Salvador del género humano, está revelado por Dios y debe ser por tanto firme y constantemente creída por todos los fieles...». Sólo cuatro años después de esta solemne proclamación magisterial, Bernadette escuchó directamente esas palabras en la aparición de la Virgen María.

No sólo pues la Iglesia ha proclamado que María es inmaculada desde su concepción sino que Bernadette nos recuerda que ella misma lo ha comunicado al ser humano en un entrañable diálogo de madre a hija. Hoy nosotros lo celebramos con toda solemnidad, como cada año, en medio del camino que nos prepara para la celebración de la Encarna-

ción y Nacimiento del Hijo de Dios. Precisamente el evangelio de este día nos refiere el momento en el que Dios se hace carne humana gracias al sí de María al arcángel Gabriel.

La anunciación es el punto de partida del camino de fe de la Virgen María, preservada de la mácula original. Tiene lugar en un clima de oración, de silencio y de misterio y supone una irrupción poderosa e impensable de Dios en la vida de María. El ángel le anuncia un mensaje desconcertante: la propuesta de convertirse en la madre del Mesías. Es la propuesta de Dios, que abre al ser humano y a la historia humana unas dimensiones infinitas. Ella responde aceptando el plan de Dios, dando su consentimiento humilde y generoso. En su respuesta no hay otra seguridad que su confianza en la Palabra de Dios. Responde con una fe absoluta, una fe que desempeña un

papel decisivo en este momento único e irrepetible de la historia de la humanidad. En este momento María inicia un camino de fe y de unión con su Hijo que mantendrá hasta el final, que la llevará al calvario y, finalmente, a recibir la gran noticia de la Resurrección.

La Virgen María nos acompaña en el camino de la vida. Desde el calvario, María queda convertida en madre de todos los seres humanos; su maternidad establece un nuevo signo del gran amor que impulsó a Jesús a entregar su vida por la salvación de todos los hombres. Y ella ejerce esa misión maternal para con todos nosotros. A través de Bernadette, aquella que es proclamada Inmaculada Concepción, nos indicó como tenemos que vivir para ser fieles a Aquel que también a nosotros nos ha creado y redimido: desde la conversión, la oración, la penitencia y la atención a los más necesitados. He ahí el mejor camino para prepararnos para celebrar el Misterio del Nacimiento del Hijo de Dios.